

'Skt. Patricks visdom': Udvikling er vejen til fred

Den 17. marts 2024 (EIRNS) – Det er for tidligt at fastslå, at irsk-amerikanske borgere vender sig mod præsident Joe Biden i samme grad som arabisk-amerikanere og studerende gør det. Men protester og "alternative St. Patrick's parader for Palæstina" i New York og Philadelphia viser, at den intense støtte til Palæstina i selve Irland smitter af på irsk-amerikanere.

På trods af regeringens meget langvarige afhængighed af amerikanske politiske ledere, konkurrerer Irland med Sydafrika i sine krav om øjeblikkelig våbenhvile og sin fordømmelse af Israels folkemorderiske handlinger i Gaza. Demonstrationer i Dublin i slutningen af februar involverede mere end 100.000 mennesker (1,5-2% af den irske befolkning). Ved Bidens fejring af St. Patrick's Day i Det Hvide Hus deltog kun Leo Varadkar, den irske republiks Taoiseach eller førsteminister; andre ledere i delegationen, herunder Nordirlands førsteminister, Michelle O'Neill, og Sinn Fein-leder Mary Lou McDonald, udeblev. Irish-Americans for Palestine havde opfordret delegationen til at boykotte Det Hvide Hus på Skt. Patricks Dag.

"Det er utroligt, hvor meget tingene kan ændre sig på et år," sagde Aodhán Ó Ríordáin, et medlem af Dáil eller den irske republiks underhus, som bød Biden velkommen i april 2023 for at tale til begge parlamentets kamre, hvor den amerikanske præsident af irsk afstamning blev hyldet. Ó Ríordáin fortalte CBS News den 16. marts. "Hvis det skete i dag, ville der ikke være nogen i kammeret... Det vi ser er en meget veludstyret, velbevæbnet og magtfuld nation, der udøver hævn over et meget betrængt folk."

Irlands justitsminister, Rossa Fanning, gav en af de stærkeste fordømmelser af Israels "krigsforbrydelser" i Gaza til den

offentlige høring ved Den Internationale Domstol den 22. februar, og opfordrede EU til ikke at indgå økonomiske aftaler med Israel, før der er skabt retfærdighed i Palæstina.

Historien om, hvordan irerne endelig afsluttede og derefter kom sig efter et britisk folkemord, fortæller os, hvorfor Irland støtter palæstinenserne nu; men endnu vigtigere, hvorfor Schiller Instituttets skitse til økonomisk udvikling, Oase-planen, er så afgørende for at opnå fred i Sydvestasien.

Begyndende med den irske hungersnød i 1845-1850 – lavpunktet i århundreders britiske bestræbelser på at reducere irerne til slaver eller udrydde dem – faldt Irlands befolkning uafbrudt i 75 år, og i 1920 havde den mistet mere end halvdelen af befolkningen på 6-7 millioner i 1840 og var faldet til 3 millioner! Hvad gjorde en ende på den katastrofe i begyndelsen af 1920'erne?

For det første, Sinn Feins boykot-, importsstitutions- og selvindustrialiseringspolitik, partiet, der blev grundlagt blot 18 år før, det i 1922 tilkæmpede sig en suveræn republik Irland fra briterne. Sinn Fein baserede sig på den amerikanske systemøkonom Friedrich Lists værker. Den irske republik erstattede boykot af britiske varer med stærke toldsatser op gennem 1950'erne.

For det andet vedtog republikken Irland straks en national plan for udvikling af vandværker og infrastruktur, Shannon River Scheme, som blev gennemført på kort tid og afsluttet i 1929. Shannon River Scheme var en værdig forgænger til det amerikanske Tennessee Valley Authority og var måske det første integrerede nationale elektricitetssystem i verden. Med en installeret kapacitet på omkring 90 megawatt elektrificerede det hele landet. Det blev konstrueret af Siemens, udtænkt af den irske Siemens-ingeniør Dr. Thomas McLaughlin og finansieret af en femtedel af hele den irske republiks budget i syv år fra 1923-29.

Fra 1920'erne og frem steg Irlands befolkning igen, først langsomt, men i det 21. århundrede nåede den op på 6 millioner, en befolkning, der nu har adgang til en standard på 6.000 kilowatt-timer elektricitet pr. indbygger pr. år.

Den økonomiske udvikling, som Shannon River Scheme og andre mindre projekter gav, var afgørende for at stabilisere perioden med en "to-statsløsning" (Republikken og Ulster), som mildest talt var meget urolig. Først med Langfredags-aftalen i 1998 blev to-statsløsningen formelt anerkendt af begge parter, og der blev åbnet op for muligheden for en eventuel enhed.

Økonomisk udvikling er den vigtigste vej til fred. Tilmeld og organisér for Schiller Instituttets internationale online-konference den 13. april, "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien."

Foto: St. Patrick's Day in Pittsburgh, PA. Credit: Kate Daher Facebook page